

dřívějšího příklepu znovu. Totéž platí i pro opětnou dražbu.

(4) To platí obdobně i pro uhrazovací exekuci, vedenou vnucenou správou zavazené nemovitosti; místo dne příklepu je tu pro počítání lhůt rozhodným den povolení vnučené správy.

Čl. XL.

Toto nařízení nabývá účinnosti současně s účinností zákona; provede je ministr financí.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Ing. Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Ježek v. r.
Mlčoch v. r.	Tučný v. r.
Bechyň v. r.	Dr. Srámek v. r.

116.

Vládní nařízení

ze dne 25. května 1938,

jímž se vydávají podrobnější předpisy o vnitřním uspořádání nejvyššího správního soudu a o některých služebních poměrech jeho členů a jiných jeho zaměstnanců.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 46, odst. 1 a § 12, jakož i § 11, odst. 3 zákona o nejvyšším správním soudě ve znění přílohy k zákonu ze dne 16. června 1937, č. 164 Sb. z. a n.:

Čl. I.

O vnitřním uspořádání nejvyššího správního soudu a o jeho zaměstnancích.

§ 1.

(1) Říditi práce nejvyššího správního soudu přísluší prvnímu presidentu, který je ve věcech soudní správy služebním představeným všech zaměstnanců soudu.

(2) V této své činnosti první president zejména:

- dbá toho, aby měl stále přehled o věcech, které došly k nejvyššímu správnímu soudu;
- pečuje o rychlé vyřizování věcí;
- nařizuje veřejná ústní líčení a stanoví neveřejná zasedání;

d) přihlíží v mezích zákona k tomu, aby rozhodování soudu bylo jednotné;

e) stanoví v dohodě s ministerstvem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem, jak má býti obstarávána účetní a pokladní služba u nejvyššího správního soudu;

f) upravuje službu kancelářskou, manipulační a manuální.

(3) První president přiděluje práci členům soudu a určuje v mezích ustanovení § 10, odst. 6 zákona o nejvyšším správním soudě úkoly pomocných referentů.

(4) Zapisovatelům v senátech dávají příkazy též předsedové těchto senátů.

(5) Práce spojené se správou soudu vykonává první president za pomoci členů soudu a členů sekretariátu, které tímto úkolem pověřil.

§ 2.

Nejvyšší správní soud je ve věcech své správy samostatný. Dozor nad činností prvního presidenta v těchto věcech vykonává předseda vlády, který může prvního presidenta pozvati do schůze vlády.

§ 3.

Kde se v zákoně o nejvyšším správním soudě nebo v tomto nařízení mluví o prvním presidentovi, sluší jím rozuměti, brání-li prvnímu presidentu nějaká překážka, druhého presidenta, a brání-li i tomuto nějaká překážka, avšak s výjimkou ustanovení § 10, odst. 2 zákona, člena soudu podle služebního pořadí nejstaršího.

§ 4.

O vyloučení a odmítání zaměstnanců nejvyššího správního soudu při výkonu jejich úřadu platí přiměřeně ustanovení §§ 19 až 27 zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 111 ř. z., o výkonu moci soudní a o příslušnosti řádných soudů v občanských věcech právních (jurisdikční norma), dále § 22 zákona ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z., o soudní organizaci, po případě obdobná ustanovení zákonů je doplňujících, měnících nebo nahrazujících, s těmito odchylkami:

a) Odmítnutí staniž se podáním na prvního presidenta, a to — s výhradou ustanovení písm. d) a e) — nejpozději do té doby, dokud senát, jemuž byla věc přikázána, nezahájil své jednání.

b) O odmítnutí, týká-li se člena soudu, má se tento člen soudu vyjádřiti. Jestliže podle vyjádření člena soudu není v jeho osobě dán

důvod odmítnutí, je první prezident povinen postupovati podle ustanovení písm. c).

c) Kdykoli hodlá první prezident člena soudu, pomocného referenta nebo člena sekretariátu, který byl odmítnut, přikázati do senátu, jenž má o věci rozhodnouti, je povinen předem vyvolati o odmítnutí usnesení jiného senátu o stejném počtu přísedících.

d) Stane-li se odmítnutí teprve při veřejném ústním líčení, rozhoduje, nejde-li o člena soudu, s konečnou platností senát, u kterého se odmítnutí stalo.

e) Je-li teprve při veřejném ústním líčení odmítnut člen soudu, odročí se další jednání a oznámí se věc prvnímu prezidentovi, který přikáže jinému senátu o stejném počtu přísedících, aby rozhodl o odmítnutí.

f) Proti usnesení senátu, které se týká odmítnutí, není opravného prostředku.

§ 5.

Kde se v právních předpisech upravujících služební a platové poměry státních zaměstnanců mluví o ústředním úřadě, rozumí se tím, jde-li o zaměstnance nejvyššího správního soudu, tento soud.

§ 6.

(1) Služební místa u nejvyššího správního soudu propůjčuje tento soud sám, pokud jmenování soudců a úředníků není vyhrazeno prezidentu republiky. O propůjčení služebního místa rozhoduje osobní komise, která je složena z prvního presidenta a ze 6 členů soudu; členy a jejich náhradníky jmenuje pro každý rok první prezident. Osobní komise rozhoduje většinou hlasů.

(2) Pokud jde o překážky příbuzenství a švagrovství mezi členy soudu, pomocnými referenty a členy sekretariátu, jakož i pokud jde o povinnosti těch, kdož o nějaké takové služební místo žádají, označiti příbuzenství nebo švagrovství v žádosti o místo, platí ustanovení zákona ze dne 3. května 1853, č. 81 ř. z., o vnitřním zařízení a jednacím řádě soudních úřadů, po případě obdobná ustanovení právních předpisů tento zákon měnících, doplňujících nebo nahrazujících.

§ 7.

(1) První prezident skládá služební přísahu ve schůzi vlády do rukou jejího předsedy.

(2) Ostatní členy soudu, pomocné referenty, členy sekretariátu, účetní a jiné úředníky bere do přísahy první prezident, jiné zaměstnance úředník, kterého první prezident tím pověří.

§ 8.

Po uplynutí každého kalendářního roku předloží první prezident předsedovi vlády zprávu o činnosti nejvyššího správního soudu.

Čl. II.

Použití zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z., o kárném řízení se soudcovskými úředníky a jejich nedobrovolném přeložení na jiné místo neb odpočinek, u nejvyššího správního soudu.

§ 9.

(1) Ustanovení zákona č. 46/1868 ř. z., jak platí pro soudcovské úředníky u nejvyššího soudu, platí také pro členy nejvyššího správního soudu, a to s těmito úchytkami:

a) Bezprostředním přednostou úřadu sluší rozuměti prvního presidenta.

b) Do důtky udělené prvním prezidentem lze podati stížnost k předsedovi vlády.

c) Kárný trest přeložení ve stejné hodnosti na jiné služební místo bez nároku na stěhovací náklady nelze uložit.

d) Příslušným kárným soudem je nejvyšší správní soud, který vykonává tuto funkci v senátě, zřízeném podle § 11 zákona o nejvyšším správním soudě; sestavení senátu budiž vždy počátkem roku uvedeno u nejvyššího správního soudu ve známost a oznámeno předsedovi vlády.

e) Člen nejvyššího správního soudu nemůže býti nálezem kárného soudu, vydaným mimo řízení kárné, přeložen.

f) Vznikne-li mezi dvěma členy nejvyššího správního soudu švagrovský poměr, který, kdyby byl býval již dříve, byl by zamezil ustanovení jednoho z nich členem nejvyššího správního soudu, nesmějí tito členové zasedati v témže senátě pravidelném nebo rozšířeném. Plenárního shromáždění účastní se pouze jeden z nich, zpravidla podle služebního pořadí starší.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce sluší použiti stejně i na pomocné referenty a členy sekretariátu.

Čl. III.

Ustanovení závěrečná.

§ 10.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň se zrušují nařízení ze dne 5. srpna 1876, č. 95 ř. z., jímž se vydávají předpisy o vnitřním zařízení správního soudu

a o osobách u něho ustanovených, nařízení ze dne 28. října 1882, č. 151 ř. z., jímž se vydávají předpisy, že při členech správního soudního dvoru je použití zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z., jakož i nařízení Národního výboru československého ze dne 2. listopadu 1918, č. 7 Sb. z. a n., o ustanovení a jmenování personálu pro nejvyšší správní soud v Praze.

(2) Toto nařízení provedou všichni členové vlády.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Ing. Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Ježek v. r.
Mlčoch v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

117.

Vyhláška ministerstva sociální péče ze dne 4. května 1938,

kterou se prohlašuje za závaznou hromadná smlouva pracovní pro samostatné zušlechťovny v soudních okresech Liberec, Chrastava a Jablonec nad Nisou.

Ministerstvo sociální péče prohlašuje v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností podle § 5 vládního nařízení ze dne 29. dubna 1935, č. 102 Sb. z. a n., jímž se

upravují pro přechodnou dobu v textilní výrobě pracovní podmínky dělnictva, ve znění vládního nařízení ze dne 19. června 1936, č. 169 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 24. června 1937, č. 140 Sb. z. a n., za závaznou hromadnou smlouvu pracovní, kterou sjednaly dne 20. října 1937 a doplnily dne 10. března 1938 v bodě 3, část „B“ (pracovní mzdy) organizace „Kreis Reichenberg des deutschen Hauptverbandes der Industrie“, sekretariát v Liberci, na straně jedné a „Gau-sekretariat der Union der Textilarbeiter für Nordböhmen“ v Liberci, „Verband der christlichen Arbeiter und Arbeiterinnen aus der Textil-, Putz- und Bekleidungsindustrie f. d. čechoslov. Staatsgebiet“, místní skupina v Liberci, „Deutschsozialer Gewerkschaftsverband“, ústřední sekretariát v Liberci, „Deutsche Arbeitergewerkschaft D. A. G. se sídlem v Jablonci n. N.“, župní úřadovna v Liberci, „Svaz textilního dělnictva v republice Československé v Brně“, sekretariát ve Dvoře Králové n. L., a „Československý svaz dělnictva textilního sídlem v Náchodě“, zemský sekretariát v Praze II., na straně druhé.

Hromadná smlouva pracovní jest závazná pro samostatné zušlechťovny (bělidla, barvírny, úpravny a tiskárny) v soudních okresech Liberec, Chrastava a Jablonec nad Nisou.

Text hromadné smlouvy pracovní jest uložen k nahlédnutí u okresních úřadů v Liberci a Jablonci nad Nisou.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Nečas v. r.